

SỐ 87

PHẬT NÓI KINH TRAI GIỚI

Hán dịch: Đồi Đông Ngô, Cư sĩ Chi Khiêm, người nước Nhục chi.

Nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở tại ngôi điện riêng nơi nhà của vị Thừa tướng về phía Đông thành Xá-vệ. Mẹ của Thừa tướng tên là Duy-da, sáng sớm thức dậy tắm rửa, mặc áo tơ năm sắc, cùng các con, nàng dâu, đi tới điện kia, cung kính đánh lễ nơi chân Đức Phật rồi ngồi qua một bên. Đức Phật hỏi Duy-da:

–Tại sao tắm rửa sớm vậy?

Thưa:

–Con muốn cùng các con, nàng dâu đều thọ trai giới.

Đức Phật nói:

–Trai giới có ba loại. Vậy thích loại trai giới nào?

Duy-da quỳ xuống, thưa:

–Con muốn được nghe sao gọi là ba loại trai giới?

Đức Phật dạy:

–Ba loại trai giới là:

Trai giới theo kiểu người chăn bò.

Trai giới theo kiểu của giáo phái Ni-kiền.

Trai giới theo Phật pháp.

Trai giới theo kiểu người chăn bò là như người chăn bò luôn mong cầu nước, cỏ, thức ăn tốt để nuôi bò của họ. Buổi chiều suy nghĩ xem có đám cỏ nào xanh tốt, rộng lớn để sáng mai dắt bò đến đó. Nếu người nam hoặc nữ đã thọ trai giới mà tâm ý để ở gia đình, muốn tạo nhiều lợi lộc cho sản nghiệp, lại chỉ nghĩ đến thức ăn uống ngon để

nuôi dưỡng thân thể, đó là như ý của người chăn bò kia, nên không đạt được phước đức và trí tuệ lớn lao.

Trai giới theo kiểu của phái Ni-kiền là vào ngày mười lăm trong tháng, nằm dưới đất để thọ trì trai giới, lễ bái các vị thần trong khoảng mười do diên do-tuần, nói:

–Ngày hôm nay tôi ăn chay, không dám làm ác. Chúng tôi không có nhà cửa, không có thân thích, nàng dâu con, tôi tớ đều chẳng phải là sở hữu của tôi, tôi không phải là chủ của họ.

Nhưng những người học đạo ấy chỉ chuộng bề ngoài, còn thực chất thì đê tiện, không có tâm chân chánh, đến sáng mai thì hình tướng, tên gọi lại có như cũ. Trai giới như vậy không được đại phước đức và trí tuệ lớn.

Trai giới theo Phật pháp là đệ tử học đạo cứ mỗi tháng có sáu ngày ăn chay, thọ trì tám giới. Những gì là tám?

Giới thứ nhất: Suốt một ngày một đêm thọ trì tâm như bậc Chân nhân, không có ý sát sanh, luôn thương tưởng đến chúng sanh, không được giết hại kể cả loài côn trùng bé nhỏ nhất, không dùng dao gậy, nghĩ và muốn cho chúng sanh luôn được an lạc, chẳng bị sát hại, theo như giới thanh tịnh, nhất tâm tu tập.

Giới thứ hai: Suốt một ngày một đêm thọ trì tâm như bậc Chân nhân, không có ý tham lam trộm cắp, luôn nhớ nghĩ việc bố thí, nên hoan hỷ cho, tự tay cho, cho với sự trong sạch, cho với tâm cung kính, không mong trả ơn, trừ bỏ ý tham lam keo kiệt theo như giới thanh tịnh, một lòng tu tập.

Giới thứ ba: Suốt một ngày một đêm thọ trì, tâm như bậc Chân nhân, không có ý dâm, không nghĩ đến phòng ốc, tu hành phạm hạnh, không làm điều tà dục, tâm không tham sắc, theo như giới thanh tịnh, một lòng tu tập.

Giới thứ tư: Thọ trì một ngày một đêm, tâm như bậc Chân nhân, không có ý nói dối, luôn nhớ nghĩ về điều thành thật, lời lẽ an định, không được dối trá, luôn tâm miêng giống nhau, theo như giới thanh tịnh, một lòng tu tập.

Giới thứ năm: Thọ trì một ngày một đêm, tâm như bậc Chân nhân, không uống rượu, không say sưa, không mê loạn, không làm mất ý chí, từ bỏ mọi sự phóng dật, theo như giới thanh tịnh, một lòng

tu tập.

Giới thứ sáu: Thọ trì một ngày một đêm, tâm như bậc Chân nhân, không có ý cầu an ổn cho riêng mình, không đeo các đồ trang sức quý giá, không thoa son phấn, không ca múa, xướng hát, theo như giới thanh tịnh, một lòng tu tập.

Giới thứ bảy: Thọ trì một ngày một đêm, tâm như bậc Chân nhân, không có ý cầu mong sự an ổn, không nằm giường đẹp, chỉ nằm giường thấp, ngồi ghế cỏ, trừ bỏ việc nằm ngủ, luôn nhớ nghĩ kinh, đạo, theo như giới thanh tịnh, một lòng tu tập.

Giới thứ tám: Thọ trì một ngày một đêm, tâm như bậc Chân nhân, theo pháp ăn đúng giờ, ăn ít, giữ sự điều độ nơi thân, quá giờ ngộ không được ăn lại, theo như giới thanh tịnh, một lòng tu tập.

Đức Phật bảo Duy-da:

–Ngày trai giới nên tu tập năm điều luôn nhớ nghĩ. Những gì là năm?

1. Niệm Phật, Phật là Như Lai, Bậc Chí Chân Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Túc, là Thiện Thệ, cha của thế gian, Vô Thượng Sĩ, Kinh Pháp Ngự, Thầy của trời người, hiệu là Phật. Người nhớ nghĩ đến Đức Phật như thế thì những thói quen về sân hận, ác ý, ngu si đều trừ hết, thiện tâm tự sanh, nghĩ thích việc làm của Phật. Ví như dùng dầu mè, thuốc gội tắm rửa, gội đầu, làm cho cấu uế trên đầu được sạch. Người trai giới niệm Phật cũng thanh tịnh như vậy, mọi người trông thấy đều ưa thích.

2. Phải niệm Pháp. Phật giảng nói pháp như ba mươi bảy phẩm, đầy đủ không thiếu, luôn nhớ nghĩ không quên, nên biết pháp này là ánh sáng trí tuệ của thế gian. Người niệm Pháp như vậy, các tập quán về sân hận, ác ý, ngu si đều trừ hết, thiện tâm tự sanh, do ưa thích theo Pháp. Ví như dùng dầu mè thuốc gội tắm rửa làm bụi bặm trên thân được sạch. Người trai giới niệm Pháp, tâm thanh tịnh như vậy, mọi người trông thấy ai cũng ưa thích.

3. Phải niệm chúng Tăng, cung kính thân cận, nương tựa, thọ nhận sự dạy dỗ của các bậc trí tuệ. Chúng đệ tử của Phật, người đạt quả Câu cảng thọ, được Câu cảng chứng, có người được Tần lai thọ, Tần lai chứng, có người được Bất hoàn thọ, Bất hoàn chứng, có người được Ứng chân thọ, Ứng chân chứng, Tu-đà-hoàn hưởng, Tu-đà-hoàn

quả, Tư-đà-hàm hương, Tư-đà-hàm quả, A-na-hàm hương, A-na-hàm quả, A-la-hán hương, A-la-hán quả. Đó là bốn đôi tám bậc, Tứ hương và Tứ quả, bậc trượng phu đều nhân đấy mà thành tựu giới, định, tuệ, giải thoát và độ tri kiến giải thoát và giải thoát tri kiến, là bậc Thánh đức việc làm đã đầy đủ, nên phải chấp tay kính lạy bậc tôn quý làm phước điền cho trên trời, dưới trời. Niệm chúng Tăng như thế nên các tập quán về sân hận, ác ý, ngu si đều dứt trừ, tâm hoan hỷ tự sanh, ưa thích việc làm của chúng Tăng. Ví như dùng nước tro để giặt áo thì các chất dơ sẽ tẩy sạch. Người trai giới niệm chúng Tăng là các bậc có uy đức như vậy, mọi người trông thấy ai cũng ưa thích.

4. Niệm giới: thân thọ giới của Phật phải một lòng phụng trì, không thiếu sót, không vi phạm, không loạn động, không bỏ quên, khéo an lập, cẩn thận giữ gìn, nêu cao trí tuệ; về sau không hối hận, không có sự so bì, có thể cùng đem chỉ dạy người. Người niệm giới như vậy thì các tập quán về sân hận, ác ý, ngu si đều được trừ sạch, tâm hoan hỷ tự sanh, ưa thích giới trong mọi tạo tác, giống như lau gương, vật dơ đã hết, ánh sáng hiện ra. Người trai giới niệm giới, tâm thanh tịnh như vậy, mọi người trông thấy ai cũng ưa thích.

5. Nên niệm Thiên: các cõi trời như Tứ thiên vương, Đao-lợi thiên, Diêm thiên, Đâu-thuật thiên, Bất kiêu lạc thiên, Hóa ứng thanh thiên. Cần phải tự niệm: “Ta đã có Tín, có Giới, có Văn, có Thí, có Trí, đến lúc thân chết, được sanh lên cõi trời, mong ta đừng mất tín, giới, văn, thí trí này. Người nhờ niệm Thiên như thế nên tập quán về sân hận, ác ý, ngu si đều trừ sạch, tâm hoan hỷ tự sanh, ưa thích các nghiệp của trời, giống như ngọc báu thường được trong sáng. Người trai giới niệm Thiên, tâm thanh tịnh như vậy, phụng trì tám giới cấm, thực tập năm điều luôn nhớ nghĩ, là trai giới theo Phật pháp, cùng chư Thiên tu đức, diệt ác tu thiện, về sau sanh lên cõi trời, cuối cùng đắc quả Nê-hoàn. Cho nên người trí tự nỗ lực tu hành, phát tâm tạo phước.

Như vậy, này Duy-da, phước đức từ việc trai giới tạo nên tiếng tốt lan truyền xa rộng. Ví như mười sáu nước lớn ở trong thiên hạ, trong mười sáu nước này của báu đầy dẫy không sao kể hết, cũng không bằng phước đức trong một ngày thọ trì trai giới của Phật pháp. Phước đức như vậy to lớn đến nỗi của báu của mười sáu nước dồn lại chỉ bằng một hạt đậu mà thôi. Sự rộng lớn ở trên trời không thể nói

được, như ở nhân gian năm mươi năm thì ở cõi trời thứ nhất mới một ngày một đêm. Tuổi thọ ở cõi trời thứ nhất Tứ thiên vương là năm trăm năm, so với nhân gian là chín trăm vạn năm. Người trai giới theo Phật pháp được sanh lên cõi trời ấy. Nhân gian một trăm năm thì ở cõi trời Đao-lợi chỉ có một ngày một đêm, mà tuổi thọ ở trên cõi trời Đao-lợi là một ngàn tuổi, so với nhân gian là ba ngàn sáu trăm vạn năm. Nhân gian hai trăm năm thì ở cõi trời Diêm thiên chỉ có một ngày một đêm, mà tuổi thọ ở cõi Diêm thiên là hai ngàn năm, so với nhân gian phải trải qua một ức năm ngàn hai trăm vạn năm. Ở nhân gian bốn trăm năm chỉ bằng một ngày một đêm trên cõi trời Đâu-thuật. Tuổi thọ ở cõi trời Đâu-thuật là bốn ngàn năm, vậy ở nhân gian phải trải qua sáu ức tám trăm vạn năm. Ở nhân gian tám trăm năm thì chỉ bằng một ngày một đêm trên cõi trời Bất kiêu lạc. Tuổi thọ ở cõi trời Bất kiêu lạc là tám ngàn tuổi, so với nhân gian phải trải qua hai mươi ba ức bốn ngàn vạn năm. Ở nhân gian một ngàn sáu trăm năm chỉ bằng một ngày một đêm ở cõi trời Hóa ứng thanh. Tuổi thọ ở cõi trời Hóa ứng thanh là một vạn sáu ngàn năm. Vậy nhân gian phải mất chín mươi hai ức một ngàn sáu trăm vạn năm.

Nếu ai có Tín, có Giới, có Văn, có Thí, có Trí phụng trì pháp trai giới của Phật, ngay khi mạng chung, đều được sanh lên sáu cõi trời này, được an ổn diệu lạc. Theo đó, pháp thiện rất nhiều, Ta chỉ nói rất ít. Hễ ai làm điều thiện thì sau khi mạng chung, thần thức được sanh lên cõi trời thọ phước đức vô lượng.

Duy-da nghe lời Đức Phật dạy, hoan hỷ nói:

–Lành thay! Lành thay! Thưa Thế Tôn, phước đức của pháp trai giới thật là tốt đẹp vô lượng. Mong cho con được thọ giới của Phật. Từ nay về sau, cứ mỗi tháng con thọ sáu ngày trai giới, nỗ lực làm phước cho đến khi qua đời.

Đức Phật nói kinh này xong, tất cả đều hoan hỷ thọ giáo.

